

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ En Barcelona Ptas. 2 trimestre Fora ciutat » 2 » Los suscriptors del interior reben las obras del : : : : : folletí encuadernadas : : : : :</p>	<p>DIRECTOR D. Joan Brú Sanclement REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ Carrer de las Cabras, 13, 2na (Bussó á la escala)</p>	<p>PREUS DE CADA NÚMERO Número corrent 15 cénts. Los números atrassats son al mateix : : : : : preu y sense folletí : : : : :</p>
---	--	---

XIV Petit Concurs

Convocatoria y Bases

A tots los coloboradors de **LO TEATRO REGIONAL** y als que de nou vingan á pendrer part en las lluytas literarias que periòdicament aquest convoca pera despertar y mantenir viu entre 'l jovent l' amor al conreu de las lletras catalanas; SALUT.

En lo present **CONCURS** oferim un **PREMI** consistent en un *artístich grupo esculptòrich*, executat en terra cuyta, per don Lambert Escaler (y regalat per dit senyor á tal objecte), al autor de la millor composició de carácter cómic, escrita en vers y qual extensió máxima no exceideixi de una columna del periòdich.

Los envios deurán ferse cumplint las condicions següents:

1.ª Las obras que obtin al premi, serán enviadas dintre un sol plech clos, y sense firma ni senyal que pugui fer adivinar lo nom del seu respectiu autor.

2.ª Haurán de ser rebudas per tot lo día 15 de Febrer pròxim y dirigidas á l' Administració de **LO TEATRO REGIONAL**, carrer de las Cabras, 13, segon, Barcelona.

3.ª La Redacció del setmanari, constituïda en Jurat, escullirà d' entre las composicions rebudas, aquella que més li agradi per sas bonas qualitats, y lo **FALLC** que dicti será publicat á son degut temps.

4.ª Lo Jurat cuidarà de saber lo nom del autor premiat y una vegada comprovat, la producció afavorida ab lo premi, será publicada en lloch preferent de la Revista.

5.ª Quedará declarada fora de concurs, tota composició que lo seu autor hagi faltat á la condició del anònim que deuen guardar totes.

6.ª Una vegada publicada en lo periòdich la poesia distingida ab lo premi, l' autor podrá reproduhirla en Almanachs, volums de versos ó en altres periòdichs, pero sempre ab la condició

de fer constar que ha sigut premiada en lo XIV petit Concurs de Lo TEATRO REGIONAL.

Ara, que la llum de la intel·ligència vos illumini y lo bon humor vos inspire pera trobar bon assumpto y garbo en desenvol·larlo.

Pera major satisfacció de tots, en la primera plana acompanyem lo facsímil de la obra del senyor Escaler, quin original mideix 24 centímetres d'alt per 21 d'ample, y té per títol *¿Eh?...*

Lo Director, J. Brú. — *Lo Secretari*, J. Ximeno.

Teatro Catalá

SÍ, SENYORS

Monólech en prosa, original de D. Joseph Barbany. Estrenat la nit del 14 en lo teatro Novetats.

Lo festiu escriptor Sr. Barbany estigué acertadíssim en la elecció del tipo que dú á las taulas ab aquesta obreta. Está escrit ademés ab lo garbo y facilitat ab que nos té acostumats en sos treballs. Per aquestos motius sigué molt aplaudit y demanat repetidas vegadas á la escena.

La senyoreta Sala lo desempenyá ab molt carinyo y discreció, fentsen digna d'alabansa.

!!!! LO MEU DIVORCI!!!!

Monólech en prosa, arreglo del italiá per D. Teodoro Bonaplata. Estrenat la nit del 18 en lo teatro Romea.

Té de bonich aquest monólech y ajuda á sostenir l'interés, tan difícil en aquesta classe de produccions, cert diálech que 'l personatge figura sostenir ab un dels espectadors. Ab tot y aixó peca de llarch, ja que, com diu lo mateix protagonista, divaga massa.

Lo recitá ab la gracia particular que per aquest género posseheix lo senyor Goula, per quin motiu sigué aplaudit y demanat junt ab l'autor.

LO SOMATENT DE GIRONA

Quadro dramátich en un acte, en prosa, original de D. Ferrand Agulló Vidal. Estrenat la nit del 19 en lo teatro Novetats.

Correspon al género *patriotero*, just, bonich y gloriós, escrit en las planas de la historia patria, que aquest es son lloch, pero que dut al teatro resulta gastat y fins casi repulsiu per recordar l'ódi de rassas.

Lo llenguatge es cuydat y la prosa revela ma de mestre.

Lo desempenyo sigué bó, encaixant bé 'ls personatges los senyors Borrás, Virgili, Giménez y Guitart, y las senyoras Ferrer, Fontova y nena Daroqui.

DURANT L'ESTRENO

Monólech en prosa, original de D. Joan Vilalta. Estrenat la tarde del 20 en la societat Dinorah.

Inspirat en las inquietuts que passa un autor novell al estreno de sa primera obra dramática, ha escrit lo senyor Vilalta un monólech ab los defectes també d'un obra primerenca, pero ab las bonas qualitats del que demostra condicions pera 'l género.

Lo desempenyo molt acceptable á cárrech del senyor Llach, desmillorantlo la disposició escénica. Durant la representació s'estigueren col·locant accessoris en lo lloch ahont precisament no figuravan haver d'estar.

Lo monólech sigué aplaudit y demanat son autor.

J. XIMENO.

Un drama fi de sigle

próxim á estrenarse

Sí, senyors; un servidor de vostés ha escrit un drama en 7 actes y en vers. L'argument es original é intrincadíssim, tant intrincat, que crech que, si no l'espliqués, ningú arribaria á compendrel veyent l'obra á la escena.

Escoltin, donchs, un moment:

«Un sabaté de Kan-ka, provincia de Kon-ka, está perdudament enamorat d'una guitarra de fusta blanca, que toca todas las pessas que se li demanan, mediant los dits d'un bon guitarrista.

La tal guitarra, com es natural, no sent aquell viu amor que 'l sabaté li porta, y no 'n fa cas. No 's mou d'allá ahont la colocan quan s'han servit d'ella molts aficionats.

Lo desespero del sabater es horrorós cada vegada que veu á sa estimada guitarra.

Lo primer acte te lloch en una fábrica de fideus.

Los personatges que hi prenen part son:

Senyors Llopis (amo de la fábrica), Gralla (sargento castellá), Miss Pauleta (filla d'un drapaire que ven melons per las firas) y un sereno.

Tots los personatges parlan ab marcat accent húngar.

En aquest acte 's desenrotlla una escena que si no la xiulan, l'aplaudiran ó la deixaran passar desaperebuda.

L'escena es la següent:

L'amo de la fábrica ha sapigut pel mestre de estudi del poble, que 'l sereno se entenía ab en Gralla per ferli una malifeta.

Lo senyor Llopis crida á n'el sereno y li diu mitj en broma y mitj rihent:

SR. LL. — «He sabido, ¡vatus a n'ell!
que decis por el vehinado
que yo estoy mitj trastocado.

SERENO. — ¡Es mentida; ha sido éll!

Aquest éll, es un aficionat á tocá l'acordeón, qu'es molt amich del sereno; *pero* ja fa temps que 's va morir.

Ab aquets quatre versos 's preveu un final de acte magnífich y de gran espectació.

Los actes según, tercer, quart y quint, encar que son los millors del drama, no ofereixen res de particular.

Lo públich, aficionat á fortas emocións, ja 's cuydará de ferloshi un nus á la qua.

Los dos últims son una maravel·la teatral; sobre tot lo sisé.

Aquest es, sens dupte, 'l millor de l'obra.

L'escena té efecte dintre un magatzèm d'olivas, ahont lo senyor Cristófol, sabater desde la

edat de quatre anys y protagonista de aqueix drama, canta un concertant, tot sol, á una bonica guitarra que está de *cos present...* penjada á la paret.

Al sentir sa veu un barber que té dos anys de llicenciat... de presiri, ab ademán de trencarli 'ls queixals, las empren contra éll; pro 'l sabater, que no 's mama 'l dit, li contesta ab la següent estrofa:

«Si es verdat ca te molesta
esta sensilla romansa,
racuerda que demá es fiesta
y ca tu avia era molt gansa.»

Naturalment, al sentir lo llicenciat semblant insult á sa pobreta avia, 's treu una pistola y ¡pum! mata á n' el pobre sabater.

Al soroll d'aquell tiro, se presentan l' amo de la fábbrica de fideus, lo drapayre, en Gralla y 'l sereno, los que, al veure al senyor Cristófol mort y fret y ab la guitarra á las mans, llensan un crit de...

Pro no adelantèm los aconteiximents. Vagin á veurel aquest drama, 'l dia que s' estreni, y estich segur que 'ls quedarán ganas de no tornar á veurer cap més estreno.

Lo meu gust hauria sigut explicarlosi escena per escena, pro com que 'm tenen l' exemplar á l' arxiu, no m' es possible ferho; de tots modos, suposo que ja s' haurán format una idea de las bellesas que 'l mentat drama enclou.

Esperant que vindrán á véurel, 's despedeix de vostés l' autor, qui 's descubreix sens treurers la gorra perque porta 'ls cabells massa llarchs,

VICENS ANDRÉS.

Sarcasme

A lo pregó d' un bordell
pel mar del vici llensada,
habita la pobra dona
que cau del crim en las grapas.

Son cor, buyt de tot afecte,
no estotja cap esperansa;
es son temple 'l jas del pler,
sas oracions, la disbauxa.

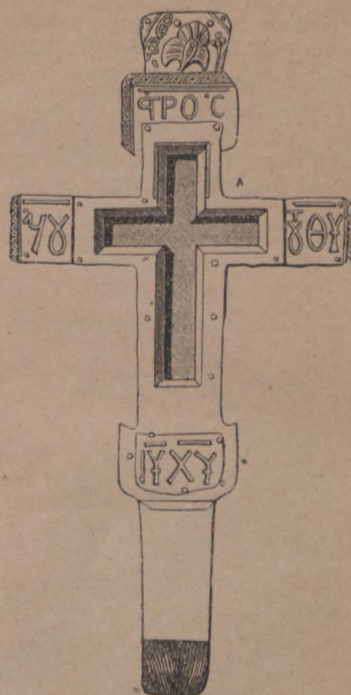
La vida, es desert sens límits
del que sols la vista alcanza
los claustres d' un hospital
ó d' un presidi las quadras.

¡Que trista es la condició
d' aquestas flors desfulladas!...
¿Qui sab ahont caurá la fulla
que s' endú la tramontana?

.....
Vergonya ¡oh sigle dinou!
per escarni de las rassas,
la fraternitat pregonas
y tanta ignominia amparas...

JOAN RIBAS CARRERAS.

CATALUNYA ARTÍSTICA

Creu bisantina.—Bagá

Expléndida recompensa

(DEL FRANCÉS)

La sala menjador de casa 'ls senyors Escampa.—Amoblada ab riquesa, pero de pésim gust.—La senyora, esperant al seu marit per dinar, s' impacienta.—Per fi han trucat á la porta.

LA SENYORA. — ¡No es poch tart!... Pepa, serveixi la sopa.

(Lo senyor entra, pàlit, descompost, molt abatut, s' assenta al seu lloch.)

ELLA. *Servint la sopa.*—Be, ¿que 't passa ara?

ELL.—¡La meva cartera!... ¡Perduda!

ELLA. *Cagantli la cullera de las mans.* — La teva cartera?... ¿Has perdut la cartera?

ELL.—Ab quaranta billets de mil pessetas que venia de cobrar de cal banquer.

ELLA. — Quaranta bi... (*Sofocantse*). La setmana passada, perts un paraigüas acabat d' estrenar; avuy la cartera... Quaran... (*Sofocada y escanyantse*). ¿Pero, ahont... Quan?

ELL.—¡Qué sé jo!

ELLA. — ¡May sabs res!.. ¡Ah!... la meva mare tenia rahó quan me deya: «Lo teu marit no es més qu' un ximple.»

ELL. *Molt humil.* — Encare hi ha una esperansa... A dintre hi havían tarjetas meas... Pot ser que la persona que l' hagi trovada...

ELLA. *Ab ironia sarcástica...* — La tornaré... Ajuntanthi 'ls interessos del 6 per 100, ¿no 't

sembla?... (*Arrontsant las espatllas*). Si tú tro-
vabas quaranta mil pessetas al mitj del carrer,
las tornarías? ¿Eh... digas?...

ELL. *Confos y acorralat*. — ¿Y per qué no... si
estiguessin en valors nominals?

ELLA. — Sí, ¿pero en bitllets de banch?...

ELL. — ¡Qui sab! Jo be 'n donaria de molt bona
gana la meytat á n' aquell que...

La criada, entrant. — Señor, hi ha un home
que desitxa enrahonar ab vosté... questió de
quartos...

ELLA. — Si que vé en bon' hora... Digueli que'l
senyor ha surtit.

LA CRIADA. — Son quartos qu' éll du al senyor...
Una cartera...

ELL. — ¡La meva cartera!... Fassil entrar.

BARCELONA ANTIGA

Antonio Caparroya

Plassa del Angel.—Entrada á la Boria

LO POBRE HOME. — Es una cartera qu' hi trovat al carrer, devant de la porta...

ELL. *Arrencantli la cartera de las mans.* — ¡Es la mateixa!... ¡Sí, ben be, la mateixa!... (*Ab efusió*). ¡Ah! bon home, ¡quant dech agrahirvos!

ELLA. *Secament.* — Procura repassar á veurer si hi es tot.

ELL. — Es vritat. Un, dos, tres... trenta nou, quaranta... ¡Tots, hi son tots!

ELLA. — ¿Estás segur que no n' hi havia més de quaranta?

ELL. — Seguríssim. (*Al pobre home*). A veurer, bon home, tinch ganas (*busca per la butxaca de la dreta*) de recompensarlo. (*Busca per la butxaca de la esquerra*). ¡No 'n tinch de solts! (*Treyent un bitllet de la cartera*). ¿Te cambi de mil pessetas?

LO POBRE HOME, *excusantse.* — ¡Oh! no val la pena de... No duch un céntim...

ELL. *Insistent.* — ¡Sí! ¡sí! .. ¿Qué no té cap quarto?... ¡Qué diantre! tenia ganas de que m' acceptés alguna cosa... (*Cridant*). ¡Pepeta! Acompanyi donchs aquest bon home á la cuyna, donguili un bon got de vi.

(*Lo pobre home se retira sense desferse en cumpliments*).

ELLA. — Un got de vi... Está ben pagat. No ha tingut més que 'l treball de pujar l' escala.

ELL. — També 's podia haver rentat las mans.

ELLA. — ¿Per qué?

ELL. — Mira la meva cartera quinas ditadas... ¡Una cartera de quinze pessetas! ¡Cotxino!

ELLA. — ¡Qué no li has vist la cara! Te uns ayres d' escapat de presidi.

ELL. *Assignant ab lo cap.* — Un tipo que no voldria pas trovar de nit y al mitj d' una carretera!

XIPELL DE LAS PLANAS.

Servey de fora

SANT MARTÍ DE PROVENSALS. — Lo próxim dissapte, en lo Cassino Provensalense, se representará l' aplaudit drama de Soler *Lo timbal del Bruch*, presentantse ab tota propietat.

B.

SABADELL. — Diumenje per la tarde se representaren en l' Associació de Católichs lo drama en tres actes *Lo puntal de la casa*, y la comedia en un *De gorras*.

LL.

CALDAS DE MONTBUY. — Diumenje passat se repetí en l' Ateneo Obrer la vetllada del dia de Reys. Hi prengué part lo sexteto de guitarras, bandurrias y acodeon. Se llegiren bon número de poesías catalanas, y representá ab molt aplauso lo senyor Coll lo bonich

monólech *Un rey de pega*. Sigueren també aplaudits los senyors Grauxés y Clapés.

X.

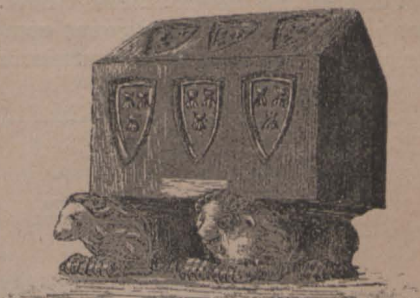
BADALONA. — Lo dissapte últim en lo Teatro Badalonés se posá en escena lo drama *Un Manresá del any vuit* y la bonica pessa de Arnau *Las tres alegrías*.

Los aficionats que desempenyaren aquestas obras varen fer lo que varen poguer, sobressortint en la pessa que vá anar bastant arredonida.

Al endemá diumenje en lo Teatro Zorrilla se vá representar la pessa *Ensenyansa Superior*.

P.

CATALUNYA HISTÓRICA

Sepulcre en Bellpuig

Novas

Comensa en lo folletí d' avuy y acabarà en lo del vinent número, la divertida comediá en un acte y en vers *Un bateig á cops de puny*, original de D. Jaume Molgosa.

Seguirán *Una dona y un Deu*, un acte, de Joseph M. Pous; *Sí, senyors*, monólech en vers, de Joseph Barbany; y *Lucrecia Borgia*, un acte, en vers, de Francisco X. Godo.

Las tres son éxits de la present temporada.

A continuació vindrá la publicació d' un dels millors dramas que tenim en cartera.

Lo número vinent, seguint la costum establerta, surtirá divendres, per esser festa lo dissapte dia 2.

En lo teatro Tívoli continúa obtenint gran éxit la nova companyia de sarsuela.

La senyora Cubas s' ha distingit moltíssim en las representacions de *Mam'zelle Nitouche*.

L' obra que ab lo titol de *El día de la Ascensión* s' estrená dissapte passat, no agradá al públich. La vritat es que no pot donarse res més gastat. Los mateixos tipos de sempre, y la música escassament agradable.

Las demás obras son ben rebudas pel bon desempeño, haventse guanyat molts simpatías lo senyor Talavera per la expressió y art ab que interpreta 'ls papers que se li confian.

Al objecte de no incorrer en repeticions y nutrir aquesta secció de tot quant de notable se desarrolli en

lo mon teatral, tant de dintre com de fora ciutat, desde 'l present número passarà á formarne part la secció de Teatros Locals.

Viuda y nuvia es lo títul d' una comedieta en un acte, quin exemplar imprés se 'ns ha enviat, estrenada á Manresa.

De la lectura se 'n desprén que sigué just lo bon éxit que se li dispensá, ja que á més de possehir interessant argument, está escrita ab gracia, denotant en l' autor D. Joan Serra Barris, bona disposició pera 'l cultiu del género.

Pot representarse també com á sarsueleta, pera quin objecte compongú música D. C. Ignasi Barris.

Dissapte 12 del corrent en la societat «Círculo Artístich Recreatiu», tingué lloch una important funció á benefici del célebrat pianista D. Emili Vilalta.

Formaren part del programa algunas composicions del beneficiat, que la numerosa concurrencia que om-

plia 'l local, aplaudí ab entussiasme per son just mérit.

Lo senyor Vilalta sigué obsequiat ademés ab valiosos regalos.

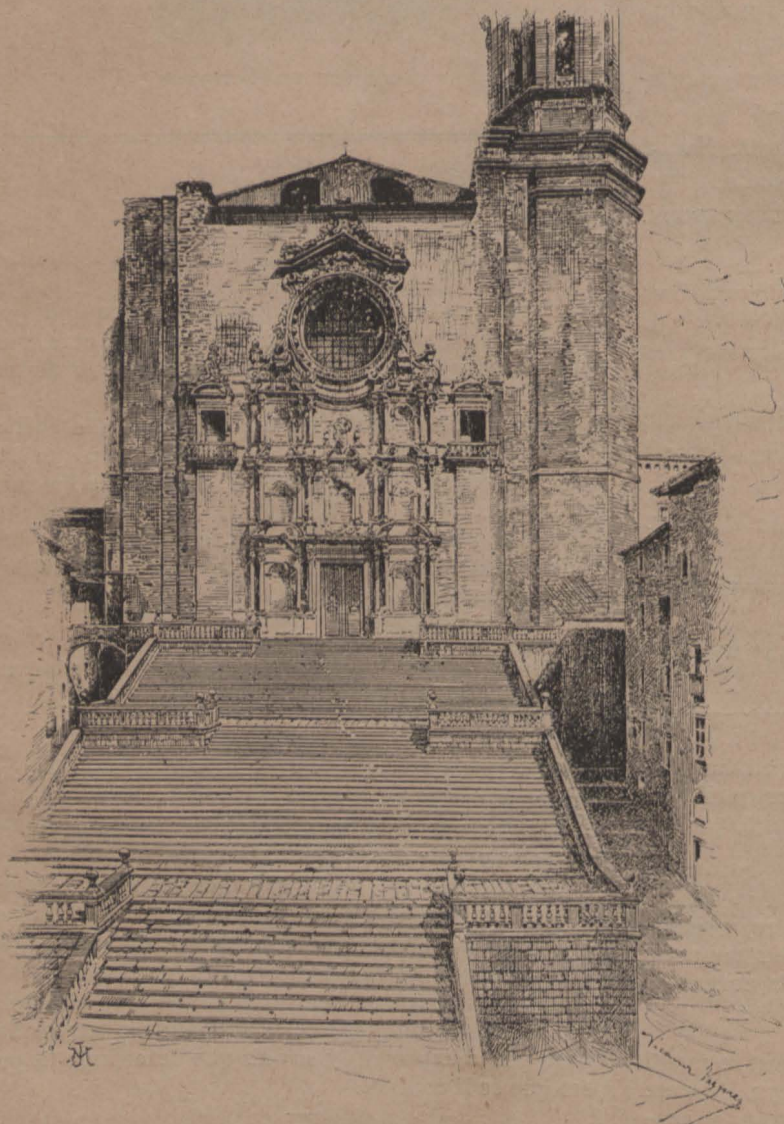
En lo teatro Romea s' han posat en estudi pera son proxim estreno, *La Viuda*, saynete de D. Emili Vilanova, *Dispensi, hi ha principal*, comedia en un acte, y las en tres actes *Lo Diner*, de D. Joseph M. Pous, y *L' abim*, de D. Joseph Reig Fiol.

De la importancia de las quatre ne tenim molt bonas noticias.

Entre 'ls actors catalans, un dels beneficiis que per ara en la present temporada ha reportat més profit al interessat, ha sigut lo del senyor Goula. Lo programa era compost d' obras catalanas.

Pel reclam no hi ha com la Sarah Bernhardt. Ara s' ha proposat esculpirse sa propia tomba, que, segons se diu, será una obra mestre. Si bé 'ls dibuixos los té ja

CATALUNYA

GERONA. — Frontis de la Catedral

L' oruga y la flor

FAULA

Un jorn, quan l' au despertava
sonrisenta de frescor,
una oruga s' enfilava
tronquet amunt d' una flor.

Com la pobreta 's cansava
aturantse cada punt,
la flor reya y la cridava
perque pujés més amunt.

La flor molt honrada 's creya
d' aquell hoste ¡quin orgull!
y á las altres flors somreya
tot mirantlas de reull.

—¿Vols deixarmhi estar, hermosa?
la vil cuca li digué:
y la flor tota joyosa
va respondre: No 'm fa re.

Mes al cap de molts pochos días
que la cuca fou allí,
de totes sas alegrías
ja se 'n va ben penadí.

Paig que groga y desfallida
cada jorn la veyá 'l sol:
de las altres escarnida
va morir sense consol.

Jovenets, que sens judici
entreu en eix mon de plors:
mireu que 'l cuch es lo vici
y vosaltres sou las flors.

LL. GUIZÁN (SARTORI.)

acabats, no es probable posi má á la obra fins que tingui més horas vagativas pera poguershi dedicar.

Dimars debutá en lo teatro Eldorado la companyia de quadros al viu que venia precedida de gran fama.

Tots los quadros presentants son de mérit, denotant lo gust artístich de son director Alexander Boss.

Son casi tots inspirats en assumptos de quadros antics y moderns dels millors mestres.

N' obstant no produhiren tot l' efecte qu' era d' esperar, per esser d' escassas dimensions y permetrer poca combinació de figuras.

En lo teatro Liceo estava anunciat per ahir divendres lo benefici de la eminent artista senyora Darclée.

De aquesta funció, com del estreno de la ópera *Pagliaci*, nos ocuparem en lo próxim número.

S' anuncia pera dimecres la primera representació de la comedia de mágica *La Redoma encantada*, en lo teatro Novetats.

La empresa tracta de presentarla ab esplendidés.

Ha obtingut gran éxit en lo teatro *Zarzuela* de Madrid, la obra de Pina y musica de Chapí, *Mujer y Reina*.

Es en tres actes, d' argument bonich y ab una vintena de números musicals que la crítica de la localitat califica de notables.

S' ha suicidat á París lo célebre autor cómic Raul Toché.

Entre las sévas obras n' hi ha moltes de gran éxit y li proporcionavan elevat rendiment. No obstant, sos acreedors li tenian embargada la propietat literaria fins l' any 1900.

La empresa del teatro Real de Madrid ha contractat, pera tot lo que resta de temporada, á la notable triple catalana senyoreta Avelina Carrera.

En l' any 1894 s' han estrenat 79 óperas italianas, obtenint bon éxit 58, regular 18 y dolent 3.

En lo teatro-café Alcázar Barcelonés s' han donat ab molt aplauso algunas representacions de la divertida comedia *La primera á Barcelona*.

Lo próxim dissapte, 2 de Febrer, en l' Ateneo Provensalense de Sant Martí s' estrenará la comedia en un acte *A montanya*, original de D. Joan Ribas Puigvert. Primer se posará en escena l' interessant drama *Lo full de paper*.

Dilluns de la setmana passada en lo teatro Novetats se celebrá l' benefici de la distingida dama jove catalana Adelina Sala.

En dita funció, á més del estreno del monólech de que donem compte en la secció corresponent, se representá *La pescaleria*.

Com á obra de forsa, la beneficiada, seguint la costum de sos companys en no recordarse del teatro que 'ls ha donat nom, escullí un drama castellá, en lo que no arribá ni á la meytat d' aquellas creacions que, com la de *La Vocació*, forman sa millor corona artística.

En lo mateix teatro, dilluns de la present setmana se doná també l' benefici del celebrat actor D. Jaume

Virgili, en qui 'ls amants del teatro catalá han vist sempre un digne substitut del inolvidable Llimona.

No obstant y aixó, escullí un revellit melodrama en lo que s' anyoraren las bonas qualitats del creador del *Jepa de Maria Rosa*.

Es molt lo d' aquets actors catalans. A la sombra del teatro catalá viuhem, si algun raig de geni denotan es en sas produccions, y quan vé una funció quin programa corre al seu gust, ne fuigen com esperitats, preferintne obras castellanias, encare que aquestas sian las d' inferior gust.

Una de dos, ó no estiman lo teatro de la terra que 'ls ampara, ó esculleixen obras castellanias perque confian cridar més gent. Lo primer denota ingratitut y lo segon poca confiança en sas abtituts artísticas; duas cosas que 'ls fan ben poch favor.

Denota lo bon gust y acert que tothom reconeix á la distingida característica catalana senyora Agna Monné, lo programa escullit pera la funció que á son benefici degué celebrarse ahir en lo teatro Romea.

La obra en quatre actes *La Parentela* y la en dos *La caquera de la piga rossa* foren las indicadas y quina producció es digne de aplaudirse.

Hem rebut l' *Anuari catalá de 1895*, segon any de sa publicació. Se recomana per la valúa dels treballs, tots ells de reputadas firmas, y per lo resum que publica del mohiment literari catalá durant l' any 1894.

Baix la iniciativa del distingit concertista D. Joan Gay, ab la cooperació del «Orfeo Catalá,» dirigit per D. Lluís Millet, se doná dilluns passat en l' Ateneo Barcelonés l' audició de diferentas obras musicals del genial compositor danés Grieg.

L' acte resultá imponent per las bellas que 'n ell s' oferiren. Tant las composicions qu' executá al piano lo senyor Gay com las qu' estigueren á cárrech del Orfeo, produhiren l' entussiasme del escullit auditori.

La lletra de las composicions sigué cantada en catalá.

Al final de la vetllada, en que 'ls aplausos se repetiren ab insistencia, l' Orfeo interpretá de manera sorprendent lo coro *De bon matí*, del inmortal Clavé, essent també objecte d' entussiasta ovació.

Próximament s' estrenará en un dels teatros de Berlín l' últim drama de Ibsen, *Lo petit Eyolf*.

Cul de sach

En un teatro de aficionats, lo drama que 's representa arriba al moment del desenllás, en lo moment en que 'l traïdor figura que fugint de la justicia, se 'n entra á dintre un quarto y s' hi tanca. Te de sonar un tiro, però per més que 'ls personatjes qu' están en escena esperan, lo tiro no sona.

Després d' un rato de neguit, un d' ells se determina surtir del pas, imitant lo soroll, donant un cop de peu á las taulas.

Continúan:

—¡Ah! S' ha mort.

—¡Que Deu l' hagi perdonat!

En aquest moment se sent lo tiro.

Grans riallas entre 'l públich.

Lo director imposantse:

—¡Ah!... Deu no 'l perdona. Lo reben á tiros.

Acaba 'l drama en mitx d' una entussiasta ovació.

Los fills

del

extermini

CANSÓ VELLA

«¡Sus, via fora, firám, firám,
 válgans Sant Jordi y 'ns guihi Deu,
 som gent de ferro, som gent que 'l llamp
 portém arreu!

Més que d' ossera, nirvis y sanch
 de rocas duras som engendrats,
 no som com altres ¡mómias de fanch
 que no fan res;
 Si en la batuda triufants eixim
 en tallar testas no mirém prim,
 si mil no 'ns bastan ne tallem més.

Al puny l' escona y al bras l' escut
 cad' un dels nostres es un lleó
 que may s' humilla ni 's cren vensut
 vegentse mort;
 l' estol de tigres del trist desert
 may com nosaltres, enfonza, cert;
 sas urpas feras al fons d' un cor,

Per xó nos diuhen almogavárs,
 per xó nos temen los enemichs,
 que cassém sempre com als isarts
 lo cassadó;
 per xó si 'l moro porúch ens veu
 fá penitencia, prega á son deu
 tement las iras dels d' Aragó.

Si un jorn als pobles ab gloria entrém
 fent cruixir rocas, murs ab l' assalt,
 todas las casas vuydas trobém
 de vells y nins,
 puig la feresa coneixen prou
 de tots nosaltres; mes, xó no 'ns cou,
 ¡mentres hi deixin tresors á dins!

Per nostre guía tenim capdills
 que ab la mirada glassan lo cor;
 del extermini ne som los fills,
 re 'ns fá apiadar;
 de lo carnatge sols la farúm
 seguint son rastre com si fos llum
 camps de cadávres ens fá trobar!

¡Sus, via fora, firám, firám,
 sempre extermini per l' infidel,
 som gent de ferro, som gent que 'l llamp
 al bras se 'ns lliga quan cau del cel!»

J. AYNÉ RABELL.

Enigmas

Geroglífich

 X
 B 1894 I
 LO o
 B O I s

MANEL CAMPANYÁ.

Xarada

Musical es ma primera,
 ma segona lo mateix,
 y mon total lector busca
 qu' un poble catalá n' es.

JULIÁ C. Y P.

Las soluciones en lo próxim número.

Soluciones dels insertats en lo número 154

LOGOGRIFO.—Condal.

TARJETA.—Sant Pere de Riudevittles.

REVISANT LA DIDA

—Vaja, no 't trovo gens mal,—sols ta cara se 'm figu-
 ra—que si 't mira de repent—s' espanti la criatura.

Correspondencia

Joseph Roig y Codorní: procurarém que vagi aviat.—
 Pim, Pam: ab alguna correcció.—Joan Portas: aixó de
 dirli si li publicarém treballs sense veurels, es molt
 difícil.—J. Serra Dalmau: es fluix.—M. Posiello: deu-
 ría fer que 'l final fos més rápit.—J. Robert: aquest úl-
 tim no 'va tan bé.—Anton Lluciá: será publicada.—
 J. Ribas Carreras: admès tot qu' ha enviat.—S. Escofet:
 nosaltres no hi venim obligats á arreglar lo que 'ns en-
 vihan, veurá alguna cosa.—Manel Cosmo: aixó al ma-
 teix corresponsal, si li convé la direcció li donarém.—
 Francesch Torres: lo final no es prou ben expressat;
 gracias de la felicitació, creyém qu' es ja un deber cri-
 darlos á comptes.—Martí Bonet y Jaume Trius, M. S. y
 Un suscriptor: també gracias per lo mateix objecte que
 l' anterior.—A. Busquets Punset: está bé.—E. de Bel-
 lesguart: van bé.—Robert: aquest també anirá.—Joan
 Avellá, Amadeo Bertran, Jaume Claver y Feliu Estrada:
 no pot dirse quan.—Jordi Montserrat: va bé, pero
 ja sab que quant més curt es més segura la sortida.—
 Mateu Degorb: no es propi.—Francesch Torres: anirá.
 —Jaume T. y Solá: no pot precisarse.
 Lo demés rebut fins al dimars, no va.

AVIS.—Tots los senyors que vulguin en-
 cuadernar l' exemplar de *Los gelos de la Co-*
loma, poden passar á verificar lo cambi baix las
 condicions de costum.

AVIS ALS VENEDORS.—LO TEATRO REGIONAL,
 en los días de surtida, se posa á la venda desde
 las cinch del dematí en l' Administració, Ca-
 bras, 13, 2^{on}, 1.^a

Tipografia LA ACADÉMICA, Ronda de la Universitat, 6; Barcelona